

Могила О. В.,
кандидат юридичних наук

**ДЕЯКІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАХОДИ ВДОСКОНАЛЕННЯ
МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В УМОВАХ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ**

Правозастосовна практика засвідчує, що в умовах воєнного стану в питанні матеріально-технічного забезпечення Національної поліції існує низка проблем, які потребують розв'язання. Причому вказані проблеми мають як нормативно-правовий, так й організаційний характер.

Одним із засобів подолання останніх є посилення контролю за цільовим використанням матеріально-технічних ресурсів, наданих у розпорядження Національної поліції. С. В. Васюк підкреслює, що контроль як один з напрямів функції організаційно-аналітичного забезпечення є ефективним способом здійснення реального виконання управлінських рішень. Основне його призначення полягає не лише у тому, щоб виявити недоліки в процесі службової діяльності органів і підрозділів поліції, а у випадку необхідності допомогти розробити та впровадити конкретні заходи щодо покращення результатів роботи, надати методичну допомогу у формуванні та ухваленні управлінських рішень. Проте кінцеві результати організаційно-аналітичної роботи залежать від певних факторів: 1) якості вихідної інформації; 2) кваліфікації виконавця аналітика; 3) раціональності засобів та способів, які використовуються для аналізу та особливостей конкретного завдання, яке вирішує виконавець; 4) здібностей керівника, який приймає рішення, сприйняти кінцеві результати аналізу та його готовність використовувати ці результати під час прийняття управлінського рішення [1, с. 148–151].

В умовах правового режиму воєнного стану вдосконалення контролю за матеріально-технічним забезпеченням Національної поліції України має бути пріоритетом, оскільки йдеться не лише про ефективне використання ресурсів, а й фактично про гарантування обороноздатності країни, безпеки громадян і стійкості правоохоронної системи. Контроль у таких умовах має поєднувати гнучкість реагування на загрози з високим рівнем підзвітності й антикорупційного захисту. У межах удосконалення відповідного контролю необхідно: *по-перше*, забезпечити подальше впровадження єдиної електронної системи обліку та моніторингу матеріально-технічних ресурсів

у режимі реального часу, що в результаті забезпечить прозорість всіх етапів їх формування, розподілу, списання тощо; *по-друге*, посилити внутрішній і зовнішній контроль шляхом створення спеціалізованих аналітичних підрозділів; *по-третє*, ввести чіткі механізми реагування на виявлені порушення, пов'язані з використанням відповідних ресурсів; *по-четверте*, посилити громадський контроль за діяльністю поліції, але лише за тим напрямками, де це не шкодить оперативній безпеці.

Наступним, кроком, який тісно пов'язано із вказаним вище, є вдосконалення бухгалтерського обліку. Вказане питання регулюється Положенням про організацію бухгалтерського обліку і звітності в апараті МВС, центральних органах виконавчої влади, діяльність яких спрямовує і координує Міністр, бюджетних установах, що належать до сфери управління МВС. У документі зазначено, що бухгалтерський облік повинен забезпечувати: 1) дотримання принципів бухгалтерського обліку та фінансової звітності; 2) взаємозв'язок даних синтетичного й аналітичного обліку; 3) хронологічне та систематичне відображення всіх операцій про виконання кошторисів у регістрах бухгалтерського обліку на підставі первинних документів та можливість відображення їх в агрегованому вигляді у звітності з метою аналізу та управління; 4) відображення детальної інформації про кожну операцію та параметри операцій для складання внутрішніх звітів з метою аналізу та контролю; 5) накопичення і систематизацію даних обліку в розрізі показників, необхідних для складання звітності [2]. Фінансова та бюджетна звітність про виконання кошторисів складається відповідно до вимог законодавства на основі даних бухгалтерського обліку. Форми фінансової та бюджетної звітності установлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної фінансової і бюджетної політики. Зміни даних фінансової та бюджетної звітності внаслідок допущених помилок, що належать як до поточного, так і до минулих бюджетних періодів, проводяться в тому звітному періоді, у якому були виявлені помилки. На основі даних управлінського обліку складається звітність про стан та результати діяльності установ, яка використовується керівниками установ для планування та здійснення контролю за використанням фінансових і матеріальних ресурсів, та вдосконалення бухгалтерського обліку. Порядок складання та подання звітності на основі даних управлінського обліку встановлюються МВС відповідно до законодавства [2].

Загальними кроками щодо вдосконалення бухгалтерського обліку в Національній поліції в умовах правового режиму воєнного стану мають бути: 1) встановлення гнучких процедур документування, особливо в частині евакуації, пошкодження або втрати майна внаслідок бойових дій; 2) запровадження спеціальних облікових режимів для

підрозділів, які діють у прифронтових або деокупованих районах;
3) обов'язкова ідентифікація джерел фінансування та майна: бюджетне, гуманітарне, оперативне – з відповідним розмежуванням в обліку;
4) підготовка персоналу до роботи в надзвичайних умовах – евакуація, відновлення даних, робота з пошкодженими обліковими системами.

Список використаних джерел:

1. Васюк С. В. Контроль як одна із функцій підрозділів організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування Національної поліції України. *Юридичний електронний науковий журнал*. 2022. № 3. С. 148–151.

2. Про затвердження Положення про організацію бухгалтерського обліку і звітності в апараті МВС, центральних органах виконавчої влади, діяльність яких спрямовує і координує Міністр, бюджетних установах, що належать до сфери управління МВС : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 15.08.2016 р. № 801. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1233-16/conv#Text>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-570-2-62>

Петренко А. С.,

аспірант

*Донецького державного університету внутрішніх справ
м. Кропивницький, Україна*

МЕДІАЦІЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВІДНОВНОГО ПРАВОСУДДЯ ТА ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Трансформація системи кримінальної юстиції в Україні у після-воєнний період є не лише процесом наближення до європейських стандартів, а й цивілізаційним викликом, що торкається фундаментального питання – місця людини в праві. У межах цієї парадигми особливої ваги набуває відновне правосуддя як альтернатива суто каральним підходам. Його концепція базується на визнанні того, що злочин є не лише порушенням закону, а насамперед – порушенням людських відносин і довіри між особами та державою [1].

Однією з ключових форм реалізації відновного правосуддя є **медіація** – добровільна, конфіденційна процедура, у якій потерпілий і правопорушник за допомогою нейтрального посередника шукають рішення, що задовольнить обидві сторони. Ця практика не зменшує